

[Hans Hedtoft.]

gennem Fremsættelse af Lovforslag. Det er vor Opfattelse, at de skete Formueforøgelser maa bære en væsentlig Del af Krigsomkostningerne, men vi anser det ikke for urimeligt, om der finder en Kombination Sted af en Formuestigningsafgift og en Eengangsskat paa gamle Formuer over en vis Størrelse. Naturligvis tilsigter vi ikke at ramme de smaa Formueejere, men vort principielle Standpunkt er dette, at de, der har kunnet forøge deres Formuer væsentligt under Krigen eller har kunnet bevare væsentlige Formuestørrelser, skal bære Krigsomkostningerne, medens for Eksempel Arbejdere og Tjenestemænd, der har baaret saa tunge Byrder under Krigen, ikke nu skal slæbe videre med Efterkrigstidens Afviklingsbyrder. Vi afventer med Interesse det ifølge „Aalborg Amtstidende“ friske og ungdommelige Ministeriums snarlige Forslag til den paakrævede økonomiske Sanering.

Der bebudes i Programtalen „en Rationalisering af Skattesystemet“, saa snart blandt andet Skattekommissionens Undersøgelser giver Muligheder herfor. Den Tidsfrist, der her antydes, tør vel betegnes som noget svævende. Det paatrængende nødvendige er, at der sker en Udbygning af Kontrollen med Ligningen og Selvangivelserne rundt omkring i Landet. Det er klart, at flere af de meget skrappe Kontrol- og Straffebestemmelser, som indførtes i Formueopgørelsesloven af 23. Juli, ikke kan gennemføres som permanente Bestemmelser, men paa den anden Side vil en Skærpelse og en Udvidelse af den gældende Lovgivning være nødvendig. Dette gælder, naar det drejer sig om at styrke Statens Ligningsmyndigheder, for Eksempel ved Opretelse af Amtsligningsinspektorater og Overskatteraad, og naar det drejer sig om Udvidelse af Bestemmelsen om og Kontrol med Selvangivelserne af Indkomst og Formue.

Det er jo i Øjeblikket saaledes — til Skade for enhver, som maa betale Skat til sidste Hvid og Skilling af en kontrolabel Indtægt, ved Løn f. Eks. —, at det er saa godt som risikofrit at indgive falsk Selvangivelse. Her maa gennemføres Ændringer. Den tidligere Regering udtalte sig om dette Spørgsmaal i Trontalen, men det lykkedes ikke tidsmæssigt at komme igennem med hertil svarende Forslag. Mit Parti anmoder Regeringen om at lade udarbejde Forslag, der tilsigter at skabe de fornødne Lovbeføjelser for Statens Kontrol og Indseende med dette vigtige Omraade. Formueopgørelsen viser os, hvilke Huller

der har været i den hidtidige Lovgivning. Det menes jo, at skjulte Formuer til et betydeligt Milliardbeløb vil blive fundet, og det maa være indlysende klart for dette høje Ting, at vi ikke kan sidde denne Kendsgerning overhørig. Det kan ikke være Meningen, at vi skal fortsætte med Bestemmelser, der blot betyder, at vi om nogle Aar paa ny skal lade foretage en ekstraordinær Formueopgørelse for igen at faa konstateret betydelige Skattesnyderier. De nødvendige Lovbestemmelser til Forhindring af disse Tilstande maa nu gennemføres.

I de erhvervspolitiske Afsnit af Programerklæringen var der jo ingen paafaldende nye Melodier. Ikke alene virkede det lidt flovt, hvad der blev sagt, der var ogsaa Mangler. Vigtige Punkter, som man med Valgpropagandaen i Erindring havde ventet, at den nye Regering med Ihærdighed vilde kaste sig over, blev der kun sagt meget lidt om, eller ogsaa blev de slet ikke nævnt. Det vil imidlertid være Synd, om alle de straalende Fremtidsperspektiver, Venstre under Valgkampen oprullede for Vælgerne, allerede nu skulde gaa i Glemmebogen. Jeg maa derfor minde den højtærede Handelsminister Hr. Villemoes om nogle af de mest nærliggende Løfter.

Lad mig begynde med det økonomiske Omraade, som af de antisocialistiske Partier blev gjort til et Kardinalpunkt under Valgkampagnen, Varetilførselen.

Her var det vel først og fremmest, at den borgerlige Regerings vedsignelsesrige Virksomhed skulde give sig Udslag. Ifølge Valgkampen behøvede Restriktionernes Baand blot at løsnest, og alene i Kraft af Erhvervsfrihedens hellige Principper vilde Danmark paa ny blive et Land, der var værd at leve i, hvor man i alt Fald kunde faa Kaffe, Mandler og Rosiner og alle de andre Ting, der spillede en saa væsentlig Rolle under Valgkampen.

Desværre var Valgets skinnende Messingtrompeter gemt bort, da Programtalen skulde holdes, og Statsministeren gentog jo slet ikke de lokkende Fanfarer her i Salen. I Stedet for valgte han i en spagfærdig, ja nærmest lidt beklemt Formulering at udtale, at Tilførslerne her til Landet saavel af Produktionsfornødenheder som af samfundsnøvendige Forbrugsvarer skal søges fremmet mest muligt.

Det tør nok siges at være en forsigtig Formulering, der har undret mig en hel Del. Baade jeg og mange andre regnede ganske sikkert med, at Venstre vil staa ved sit